

„hogy egyek legyenek”

JN 17,20

A komáromi Szent András Plébánia hírlevele**II/16. szám***Irgalom nélkül nincs megváltás*

Péter atya gondolatai a megbocsátás ünnepének hajnalán...

Drága barátaim, kedves olvasó!

Itt, Európa szívében talán távolinak és érthetetlennek tűnhet a szemita népek nyelvezete, mentalitása. Jóllehet sokszor találkozni olyan helyzetek, amikor "csak úgy" betérünk egy illatszerboltba, hogy azokat az "illatos füstölőket megvásároljuk". Tesszük ezt azon benső szándék-tól vezérelve, hogy majd egy nyugodtabb pillanatban meggyújtjuk azt, s emellé odahelyezünk egy gyertyát... s lazulunk. Kipihenjük a nap fáradalmait, a „küzdelem szellemének” takarodót fújunk... s elmerülünk. A keleti ember számára soha nem jelentette a lazulás segédeszközét a tömjén, és ami ennél sokatmondóbb: soha nem azért gyújt gyertyát és éget tömjént, hogy relaxálódjon. Mindez számára csak eszköz, hogy lehatároljon teret és időt a legszentebb Szent részére. Azaz megszentelje az időt és teret. Ugyanis a keleti ember a bőrén érzi Isten hathatós segítségét és tudja, hogy tömjén és a gyertya lángja jel és megszentelés eszköze. Az imádat eszközei ezek. Mi viszont – általánosságban véve – a „na, most hagyjon nekem mindenki békét” elv alapján használjuk ezeket az eszközöket. Viszont jobban belegondolva, szívünk legmélyén a rég elfeledett közösség - Isten utáni vágyunk – iránti sóhajtás sejlik fel lelkünk legtitkosabb zugaiból. Mindez jó, és üdvös. Mert az európai ember is Isten teremtménye, aki visszakívánczik az atyai házba, meg akarja találni az igazi boldogságot és valahol szíve mé-

lyén tudja: ez a földi boldogulás csillámporként szétporladhat bármikor, ellenben az Isten által, számunkra és az utánunk következő generációk számára ígért boldogság, kemény munka, önreflexió és lemondás, azaz áldozatvállalás árán érhető el.

Van egy történet a Szentírásban, ami egy tékozló fiúról szól, aki távol merészkedik az atyai háztól, ám megtapasztalva a saját bűneinek mocskát, annak förtelmes szagát, megtér... de meglepetésére az édesatyja eléje siet, és új kezdet ajánl neki. Ebben a történetben benne vagyunk mi is. Nem szabad tagadni: a rég letűnt korszellemek nagyban meghatározzék világképünket... és sokat tanulhatnánk a keleti ember Istentapasztalatából, ha akarjuk. Napokban olvastam egy igazán mély megfontolásokat felsorakoztató, ateizmussal foglalkozó könyvet. Annak alkonyát, hanyatlását ecsetelve a szerző Kafkát idézi az élet értelmetlenségét illetően. Íme, az idézet: „a cél adott de az út nincs oda; amit mi útnak nevezünk az tétovaság.”- mondja Kaffka. Ennek lecsengéseképpen az író megjegyzi, hogy a határozott jövőkép és lelkiismeretes vezetői egyenségek nélkül veszett fej-sze nyele az ateizmus. Valóban, eme megállapítás frappánsan jellemzi az ateizmust, ám Kaffka megállapítása az ember bűnben megáztatott személyére ugyanúgy vonatkozik. Az ember cipeli a terhes bűnhődést elkövetett bűnei miatt, de irgalom nélkül nincs katarzis, merő ábránd a megváltás, a bocsánat. Az ilyen, igaz igyekszik – mint Arany János, Ágnes asszonya a patak mellett – kimosni a bűnhődését jelképező, szennyezett ruháját,... mindhiába. Viszont ne feledjük, hogy Isten legnagyobb öröme az, ha mi örömet okozunk neki, ha hiszünk. Pont ezen a ponton oldódna fel az ateista élete. Ugyanis az Istenben megvallott hit, nem vigasszal akarja megtölteni az ember életét, hanem megadja annak értelmét, visszavezeti őt – a teremtményt –ama igazi kútforráshoz: a teremtőhöz. Az Örömhöz.

Szokványos a megállapítás, hogy egy személyről beszélünk, amikor a tékozló fiú történetét említjük. Röviden: elmékedésünk közép-pontjában a legkisebb fiú van. Ám, ha jobban megfigyeljük, akkor itt két tékozló fiúról van szó. Egyrészt itt van számunkra a világot megjárt örökséget eltékozolt fiú, aki nem értett meg semmit az atyai irgalomból, míg meg nem látta a felé közeledő apját, aki egy ünnepet szervezett a tiszteletére, és a legnagyobb kegyben részesítette. Másrészt itt van számunkra, a maga módján serény és dolgos idősebb testvér. Ám ő, amint meglátta a nagy készülődést és látta apja örömét, a saját ún. igazságosságát hangoztatta, miközben porba taposta édesapja tettét: “Lásd, hány esztendeje szolgálok neked, soha meg nem szegtem parancsodat, mégsem adtál nekem soha egy kecskét sem, hogy mulathassak barátaimmal. De amikor megjött ez a te fiad, aki a vagyonodat parázna nőkre költötte, levágattad neki a hízlalt bor-

jút.” Apja viszont megoldja a kisebb fiú dolgát a következőképp: „Fiam! te mindig velem vagy, és mindenem a tiéd. De vigadozni és örvendezni kellett, mert ez az öcséd meghalt, és föltámadt, elveszett, és megtaláltatott.”. Az idősebb fiú tétova, úttalan utakon próbálkozott elnyerni az apja kegyét, a másik talán úgy, hogy bizonyítani akart a világot járva. Mindazonáltal Jézus János evangéliumában találóan fogalmaz: „A szolga nem marad ott mindig a házban, a Fiú azonban mindvégig ott marad” (Jn ev. 8,35). Ebben a példabeszédben a központi kérdés ez: az atyai házban való élet nem szolgálai, kötelezettségbeli, hanem szolgálói lehet. Azaz, a dolgot ott rontotta el mind a két fiú, hogy önző mód gondolkodtak az atyai házról. A kisebbik azt gondolta, hogy ha visszamegy, talán lehet olyan sorsa, mint a szolgálóknak. Az idősebbik pedig arra gondolt, hogyha otthon marad s fogát összeszorítva is, de kicsikarja apjától a neki járó megbecsülést. Végülis mind a ketten távol voltak az atyai háztól.

Barátaim! Nem élünk önmagunknak. Ez nyilvánvaló. Követünk el hibákat és bűnöket egyaránt. Lehet az ember otthon, vagy távol. Élhet nyüzsgő nagyvárosban, vagy a keleti síkságba, vagy valamelyik rónasági tanyán...

Szent Josemaria Escriva mondja: „Az ember élete egy folyamatos visszatérés az atyai házba. Olyan visszatérés ez, amit a bűnbánat és a szív megtérése jellemez. A másokért való odaadásban és az áldozatvállalásban ölt testet. Olyan visszatérés ez, ami a bűnbánat szentségében igaz orvosra talál, hogy magunkra ölthessük újból Krisztus ruháját.”

Húsvét felé haladva – amely valódi célunk is egyben-, a mi utunk nem tétova út, hanem igaz ösvény lehet, ha valóban akarjuk, hogy Isten örüljön, kitárt karral élénk siessen, velünk ünnepeljen.

Péter, káplán atya

HÚSVÉT NYOLCADA ÉS A HÚSVÉTI IDŐ

Amikor a keresztyén húsvét ünneplése belép a történelembe, azonnal hozzákapcsolódik az utána következő ötven nap ünneplése is. Tertullianus szerint “nagy örömmel” kell megünnepelni ezeket a napokat. Szent Iréneusz szerint pedig az ünnep “egyetlen napját” jelenti ez az idő. Ebben nyilvánul meg mind a mai napig a húsvéti idő ünneplése.

Húsvét nyolcadát Rómában a “fehér ruhák hetének” nevezték. A IV.századtól a keresztség utáni oktatásokat tartották ekkor az újonnan megkeresztelteknek. Szent Ágoston még beszédeiben is különbséget tesz az “újszülöttek” és a hívek között. Több helyen külön miseszöveg található

húsvét nyolcadára és a megkereszteltékért. A húsvét utáni vasárnapon az új megkeresztelték letették fehér ruháikat és a hívek közt megkezdtek tanúságtévő életüket. Ezt a vasárnapot “Fehérvasárnapnak” nevezzük ma is.

A húsvéti idő olvasmányait nem az Ószövetségből, hanem az Apostolok Cselekedeteiből olvassuk. Az evangélium pedig Szent János evangéliuma búcsúbeszédének egyes részei. A húsvéti idő saját éneke az “Alleluja”, amelyet a misék bevonulási és áldozási énekeihez is hozzátesszünk.

ÖRVENDETES NAPUNK TÁMADT, JÉZUS KRISZTUS MERT FELTÁMADT!

(Bozóki: Énekeskönyv, 1797,
Hozsanna énekeskönyv 90. sz.)

Micsoda gazdag jelképrendszerrel felvértezve tárja elénk az Egyház hitéletünk legrangosabb eseménysorát, a húsvéti misztériumot: Jézus Krisztus megváltó halálát és feltámadását.

Legtöbbször nem is tudatosítjuk, fel sem tűnik, hogy például a nagyböjt mennyire visszafogott oltárdíszítésben, a szertartásban résztvevők ruházatában, a szent cselekmények formáiban, s ugyancsak a liturgia zenei megnyilvánulásaiban.

Húsvéti örömről, a feltámadás tényét is a szimbólumok minden lehetséges formájával igyekszünk nyilvánvalóvá tenni. A lila színt felváltja a fehér, az arany, az oltárok virágdíszbe öltöznek, a templomokat betölti az alleluja ének és az orgona zengzeties hangja. A feltámadás túlradó örömről beszél minden jelkép, minden szó, minden ének:

*Krisztus virágunk,
Szép termő águnk,
Feltámadt Krisztus, vigadjunk!
A bűnből mink is támadjunk!*

(Cantus Catholici, 1647, Hozsanna énekeskönyv 89. sz.)

Az ünnep azonban komoly, mélységes tiszteletadást is megkíván! Az Egyház ezért a húsvéti ünnepi misét csodálatos bensőséges, a lélek legmélyébe ható igék énekével kezdi:

---

*Feltámadtam, és újból veled vagyok, alleluja!
Reám tetted a kezedet, alleluja!
Alleluja!*

(138. zsoltár, a húsvéti ünnepi mise introitusa)

Krisztus a feltámadásban így adja át magát teljesen az Atyjának, ahogyan hirdette egész életében: „én és az Atya egy vagyunk”.

Az öröm tehát, bár, szó szerint felhőtlen, kellő komolysággal társul a további énekekben is:

*Kyrie eleison!
Feltámadt Krisztus e szent napon,
lelki örömben, dicső testben, alleluja.
Kyrie eleison, Kyrie eleison!*

Ha megfigyeljük, ezt a könyörgést az Egyház liturgiája részben görög nyelven őrizte meg. Bizonyára még sokan emlékeznek, hogy a II. Vatikáni zsinat előtt az egyházi szertartások, pl. a mise vagy a szolozsma is sokkal gazdagabbak voltak. A liturgia az említett görög mellett elsősorban latin nyelven szólalt meg, biztosítva így a hallható, megszólaló egyetemességet is. Természetesen mindezekkel a népnyelvű, magyar felolvasások, népénekek váltakoztak. Szép példa erre a legősibb magyarországi húsvét-ének:

*Krisztus feltámadta, mind ő nagy kínjából,
Ezen mi is örülünk, Krisztus legyen reményünk,
Kirjelejszon!*

(Zsigmond-kori töredék, XV. Század)

Húsvétot, a feltámadás napját, az Ünnepek Ünnepe nem csak hét, hanem hétszer hét napon át ünnepli az Egyházunk, tehát egészen Pünkösdig. Zengje be ezt az időszakot a kedves és szépséges Mária-antifóna, nemzetünk nyelvén és a világegyház nyelvén:

*Mennynek Királyné Asszonya,
Örülj szép Szűz, alleluja.
Mert kit méhedben hordozni méltó voltál, alleluja!*

*Amint megmondotta vala,
Feltámadott, alleluja!*

Imádd Istent, hogy lemossa bűneinket, alleluja!

Regina caeli laetare, alleluja.

Quia quem meruisti portare, alleluja.

Resurrexit, sicut dixit, alleluja.

Ora pro nobis Deum, alleluja!

Stubendek László
Komárom, 2014. húsvétja

HIRDETÉSEK

Kedves testvérek, a jövő héttől kezdődően ismét 15:00 órakor helyezzük ki az Oltáriszentséget imádásra a Szent Anna-kápolnában.

Tudatjuk a kedves hívekkel, hogy a péntek esti szentmisét a CSALÁDMI-SÉK keretében mutatjuk be. Buzdítjuk a családokat a szentmisén való aktív részvételre.

A Hétfájdalmú Szűzanya évében, május 1-én valósul meg a magyar hívek zarándoklata Sasváron. Kérjük a kedves híveket, hogy a zarándoklat iránt érdeklődők Kacz Jankánál jelentkezzenek a 0904 515 451-es telefonszámon. Jelentkezésüket minél előbb várjuk. Köszönjük.

Tudatjuk a kedves hívekkel, hogy a templomban, a hátsó asztalon kihelyezésre került egy doboz, amelybe imaszándékaikat helyezhetik el a kedves testvérek papírcédulán (az imádságot kérő neve nélkül). A szándékokra azután a Mária Légió tagjai szeretnék felajánlani imádságukat, minden szerdán az imaórájuk befejező részeként.

Hirdetjük a kedves híveknek, hogy a Nagyszombati Érseki Hivatal pályázatot (konkurzust) hirdet a MARIANUM Egyházi Iskolaközpont igazgatói tisztségének betöltésére. A pályázókra vonatkozó feltételek a kifüggesztett hirdetményen olvashatók.

Közljük, hogy a Szent András-templom javítására meghirdetett gyűjtés összege, az elmúlt héten 60.- EUR-val gyarapodott. Így az év kezdete óta 4 178.- EUR-t tesz ki. Isten fizesse meg az adakozók nagylelkűségét!

A PORTE c. folyóirat 1,30 €. A rászorultak megsegítését szolgálja.

HETI LITURGIKUS NAPTÁR

20. vasárnap: HÚSVÉTVASÁRNAP

ApCsel 10,34a.37-43; Zs 117; Kol 3,1-4; Jn 20,1-9

Jézust megölték, de Isten harmadnapon feltámasztotta őt

21. hétfő

(Szent Anzelm)

ApCsel 2,14.22-32; Zs 15; Mt 28,8-15

Jézust feltámasztotta Isten, aminek mi tanúi vagyunk

22. kedd

ApCsel 2,36-41; Zs 32; Jn 20,11-18

Jézust, akit keresztre feszítettek, Krisztussá tette Isten

23. szerda

(Szent Adalbert)

ApCsel 3,1-10; Zs 104,1-9; Lk 24,13-35

A názáreti Jézus nevében kelj föl, és járj!

24. csütörtök

(Szent György, Sigmaringeni Szent Fidél)

ApCsel 3,11-26; Zs 8; Lk 24,35-48

Az élet fejedelmét megöltétek, Isten azonban föltámasztotta

25. péntek

(Szent Márk evangélista, Szent Ervin)

ApCsel 4,1-12; Zs 117; Jn 21,1-14

Nincsen üdvösség senki másban, mint Jézus Krisztusban

26. szombat

(Szent Anaklét, Szent Radbert)

ApCsel 4,13-21; Zs 117; Mk 16,9-15

Nem tehetjük, hogy ne mondjuk el, amit láttunk és hallottunk

A SZENTMISÉK RENDJE
2014. április 21 – 27.

IV. 21.	Veikronočný pondelok Húsvéthétfő	8:00 9:00 11:00	magyar slovenská magyar	Szent Rozália Sv. Ondrej Szent András	† Kovács Irma † Rodičia: Mária a Ján † Édesanya Mária
IV. 22.	Utorok – Kedd	8:00 10:00 17:00	magyar slovenská slovenská	Szent Rozália Penzión Sv. Anna	† Csiba László Kaszás cs. † tagjai † Blandina a Branislav
IV. 23.	Szerda – Szerda	7:00 8:00 9:00 18:00	slovenská magyar magyar magyar	Sv. Anna Szent Rozália Szent Anna Szent Anna	† Rodičia a brata Szándékra Szándékra Tiszítótűzben szenv. lelkekért
IV. 24.	Štvrtok – Csütörtök	8:00 18:00	magyar slovenská	Szent Rozália Sv. Anna	† Szülők † Leonard a rodičia
IV. 25.	Piatok – Péntek	7:00 8:00 18:00	slovenská magyar magyar	Sv. Anna Szent Rozália Szent Anna	† Rodičia a manžel Élő Gizella és családja † Nagyszülők: Anna és Sándor
IV. 26.	Sobota – Szombat	8:00 18:00 18:00	magyar slovenská magyar	Szent Rozália Sv. Rozália Szent András	† József † Jozef a rodičia † Szeberényi Judit
IV. 27.	NEDELJA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA ISTENI IRGALMASSÁG VÁSÁRNAPJA	8:00 9:00 11:00 18:00	magyar slovenská magyar magyar	Szent Rozália Sv. Ondrej Szent András Szent András	† László Tibor † Mária, Jozef, Júlia, Michal Misézó pap szándékára Misézó pap szándékára